

Tiszta szívvel*József Attilához és Wass Alberthez*

Trianoni hófúvásban vagyok magyar.
A nagyhatalmak emléke csak didergést hoz.
Száz év – – – – múlt ránk.
Nincs idő a megváltáshoz?!

Mire eljön a holnap, besötétedünk.
Minden parányi máglya lassan-lassan árnyékra lel.
A szikrák zuhanni kezdenek bennünk.
Tűz a tüzet nem bírja el.

Oly nehéz a világosság!
A Nap roppant súlyától félni tanul a lét.
Meggörnyedt felhők vonulnak, riadtan összefénylenek.
Árván cipelik a villámok tekintetét.

Néz rám, megőriz az égbolt.
Balkányi tanyák, szent juss a csillagok szemén.
A nyírségi tájat nagyapámtól örököltem.
Porszem és ősi föld az enyém.

Hazám ez a kő.
Népemért örök reményt és keménységet ad.
Ország és országhatár eltűnik hirtelen.
De a szikla és a sínek fegyelme megmarad!

Földműves emlékmű – részlet (Ópusztaszer)